

for alle", fordi det i Virkeligheden er en Begrænsning. Hvis de paagældende Adoptivforældre skulde have faaet Betaling, der ikke er ydet en Gang for alle, men ydet med et vist Beløb for et bestemt Aaremaal, saa er det nemlig ikke Betaling en Gang for alle, og saa kan Tilsynet ikke ramme der. Det er selvfølgelig ikke Meningen, det er selvfølgelig de Herrer Forslagsstilleres Mening, at naar der er ydet Betaling, skal Tilsynet ved Overbrighedens Resolution kunne udstrækkes til disse Børn. Jeg tror, at det er meget heldigt, at man tager en saadan Bestemmelse op. Jeg vil meget anbefale den og stemme for den. Jeg skal, som sagt, henstille, om man til 3dje Behandling vil tage under Overvejelse, om det ikke var hensigtsmæssigere at nøjes med at sige: "Saa fremt Adoptivforældrene have faaet udbetalt et Bederlag", sætte Punktum der, og udelade det sidste. Med Hensyn til det af Folketingsmændene for Odense Amts 5te Valgtreds (Mr. Nielsen) og Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (Trier) under Nr. 13 stillede Endringsforslag vil jeg anbefale det høje Ting at stemme derfor, ikke fordi det gør nogen stor Forandring, men fordi det forekommer mig at være en heldigere Redaktion af Paragraffen end den, Lovforslaget indeholder.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg skal ikke opholde mig videre ved de Endringsforslag, som have en ren redaktionel Betydning, og som jeg af den Grund ikke finder mig foranlediget til at gøre nogen Indvending imod. Jeg vil saaledes anbefale at vedtage de Endringsforslag, der ere stillede af fire ærede Medlemmer under Nr. 1, 2, 6, 7 og 13, ligesom jeg heller ikke har noget imod Endringsforslaget under Nr. 3. Det er vel maaste noget mere end en Redaktion, der indeholdes i dette Endringsforslag, men paa den anden Side antager jeg, at det ikke udtrykker andet end det, man dog altid har ment med det Udtryk „paalidelige", og som Følge deraf har jeg heller ikke noget at indvende imod, at Endringsforslaget vedtages. Det, som jeg anser for at være Hovedspørgsmaalet i denne Sag, hvorfor jeg ogsaa tillægger de Endringsforslag, der dreje sig derom, størst Vægt, er det, der angaar det Spørgsmaal, om Tilsynet skal være en frivillig Sag eller ej, om der skal holdes over det, som jo i den gældende Lovgivning er Reglen, at Tilsynets Frivillighed er et Hovedpunkt, et vigtigt Princip i hele Loven, eller om man skal gaa over til et tvungent Tilsyn, gaa over til, at det kan gøres til et Slags

borgerligt Ombud at udøve det omtalte Tilsyn. Det Spørgsmaal var jo allerede under Overvejelse, den Gang Loven af 1888 blev givet, og allerede den Gang blev der udtalt forskellige Meninger i den Retning, men man endte med at blive staaende ved, at Tilsynet skulde være frivilligt, og at man ikke attraaede at organisere noget Tilsyn, som ikke var det. Nu er Sagen kommen frem igen, og de Plejehjemsforeninger — og det er store Plejehjemsforeninger, der strække sig ud over ikke saa ringe Dele af Landet — som have henvendt sig til Ministeriet med Andragender om denne Sags Ordning, ere alle derom enige, at Tilsynets Frivillighed er en Hovedbetingelse for, at det kan ventes udøvet med fornøden Kærlighed til Sagen, at det er et Punkt, i hvilket der ikke bør gøres nogen Forandring, thi et tvungent Tilsyn har ikke den fornødne Værdi. Som jeg allerede forrige Gang ved Sagens 1ste Behandling bemærkede, har denne Lov af 1888 kun givet meget lidt Anledning til Forespørgsler til Ministeriet, man har ikke hørt noget videre til den, og som Følge deraf har jeg heller ikke haft Lejlighed til at erfare noget om, hvorvidt det har været uanstændigt paa noget Sted at skaffe det frivillige Tilsyn. Men da der aldrig er indkommet Forespørgsler om, hvad man kunde gøre, naar man ikke kunde skaffe frivilligt Tilsyn, eller Klager over, at det ikke kunde skaffes, maa jeg formode, at det Tilfælde ikke er indtraadt, og at der ikke er noget Eksempel paa, at et Kommuneraad, naar det har villet gøre sig nogen Umage derfor, ikke har kunnet faa et frivilligt Tilsyn etableret. Og naar Erfaringen ikke taler for nogen Nødvendighed for at gøre det til et tvungent Hver, forekommer det mig, at der slet ikke er nogen Grund til at gaa den Vej. Jeg for min Del er paa det Punkt fuldstændig enig med den ærede Folketingsmand for Vejle Amts 5te Valgtreds (Vertelsen). Jeg er enig med ham deri, at det vistnok vilde være det bedste at forkaste baade Endringsforslaget under Nr. 4 og Underendringsforslaget under Nr. 5, hvilket jo altsaa vil sige, at man bliver staaende ved Loven saaledes, som den er oversendt fra Landstinget. Men, vil man ikke det, vil jeg dernæst anbefale at stemme for Underendringsforslag under Nr. 5 og væsentligst af de samme Grunde, som det ærede Medlem anførte, nemlig den, at Kommuneraadene skulle gøre sig Umage for at skaffe et frivilligt Tilsyn. Det gaar ikke an at fritage dem derfor ved at aabne dem Lejlighed til at kunne beskikke ved Magtsprog, naar de tro ikke at kunne faa noget frivilligt Tilsyn.